

מוכתר. אחיעז קשר קשרים אישיים עם אמאד והתלוננו לפניו על שהוא, אמאד, הדובר עברית רהוטה, אינו בא לבקר. עם מוכתר, כך סיפר, יש לו יחסים מצוינים. הוא מתגורר איתו בדירה, אך יש לו בעיה — הוא לא יודע עברית ומוכתר אינו דובר עברית.

השבוי הישראלי, הטייס אהרון אחיעז, יושב על הכורסה בין אורי אבנרי ושרית ישי, כשבינו ובין אבנרי יושב אמאד שאקור, יועצו של יאסר עראפת, ומאחוריו עומד שומרו האישי,

בין אנשי אש"ף

פגישה בביירות הנוצרה

אחיעז

נסיים בהירים ונעל סנדלי-גומי. הוא היה מגולח למשעי ונראה טוב. מייד כשישב התחיל לספר על מה שעבר עליו. בקול שקט, ענייני ואצור מהתרגשות. בעיניים אדומות ונוצצות, כאילו אצר בתוכן את דמעותיו, הוא סיפר שלא ידע את מי הוא הולך לפגוש.

הקלף

החשוב ביותר

אמר לו שאיש עם שיער לבן ושתי נשים באו לראותו. ברגע האחרון ממש הוא הכניס לכיס מיכנסיו מיכתב שכתב לפני כשבוע לאשתו וילדיו, כי תיקוהו שיוכל אולי להעביר אותו אליהם. הוא לא העלה בדעתו מי הם מבקרי.

הוא סיפר כי מטפלים בו היטב. הוא אוכל מה שאוכל שומרי-הראש שלו, ועד כמה שניתן לראות בינתיים לא חסר מזון במערב-ביירות. עוד סיפר כי הוא מור עבר ממקום למקום, לפי ההפצצות. אמאד שקור סיפר ששומרים על אחיעז מכל מישמר, הן מפני חיילים פלסטיניים חמורי-ימחות והן מפני פגיעה של הפגזה או הפצצה ישראלית. הרושם שקיבלתי הוא שנוהגים באחיעז ככאוצר יקר, כאילו

ימים. אם הוא כועס עלי, אתם צריכים להסביר לו שהמצב קשה ואני עסוק". ואז הוא הגיע. קצת מבולבל, קצת נבוך, נרגש מאוד. עוד לפני שהגיע אליי נז התעכב ליד כמה אנשי אש"ף, לחץ את ידיהם בצורה שנראתה לי ידידותית. הוא ניגש אלי, לחץ את ידי ואמר לי: "אני מכיר אותך מאיזשהו מקום." ל-

זאת

שרית ישי

צילמה

ענת סרגוסטי

אחיעז ולי חברים משותפים, ובתוך כל ההתרגשות, התעניין בשלום ידידיו ה- משותפים. אז הוא לחץ את ידו של אורי אבנרי, התחבק עם אמאד שקור ואמר לו בחיבה: "דאגתי לך. חשבתני שנהרגת." הוא לחץ את ידה של ענת והתיישב ביני ובין אורי אבנרי. מאחוריו ניצב שומרי-ראשו, מוכתר. אהרון אחיעז לבש חולצה אדומה ומכ-

אחרי סיוור בחובות ביירות המערבית הוחזרו ללישכתו של מחמוד לאבדי, דובר אש"ף. ברגע שירדנו מהמכונית המשוור-ינת, אמר לי אמאד שקור: "הוא כאן." קשה לתאר במילים את ההתרגשות ה- עצומה ואת המתח שהיינו שרויים בו לקראת הפגישה עם אחיעז. עד הרגע האחרון ממש לא הייתי בטוחה שאכן יורשה לנו להיפגש איתו.

בתחילה נאמר לנו שיקחו אותנו ל- מקום הימצאו. לאחר מכן נאמר לנו ש- הוא יובא לפגוש אותנו. כשכבר היה נדמה שאנחנו הולכים לפגוש אותו, הת- נצל לאבדי ואמר שצריך להביא אותו והעניין לוקח זמן. יושבנו בחדרו של לאבדי. חדר לא גדול במיוחד, שקירותיו חשופים, במר- כוז מכתבת-מכתב וסביבו כמה כורסות. חיכינו המתח היה רב, גם אנשי-הסל- וויזיה הגרמנית הבחינו במתח שלנו. גרלד ארנץ, איש-הקול של הצוות הגרמני אמר: "זה נראה כאילו זה חשוב לכם יותר מאשר הפגישה עם עראפת." אפילו לא יכולתי לענות לו.

אמאד שקור ניסה להפיג את המתח והתלוצץ: "אחיעז בסח ברוגז איתי. הב- טחתי לו שאבוא לבקר אותו כל יום, אבל בגלל המצב לא ראיתי אותו כבר כמה

עוד כשיצאנו ממלון אלכסנדר, בי- דרכנו למערב ביירות, היה לנו ברור שנבקש לפגוש את הטייס אהרון אחיעז. הרגשנו שזהו הסיפור האנושי הגדול של משימתנו. אך לא העלינו כלל בדעתנו שעוד לפני שנבקש, יציעו לנו אנשי- אש"ף לפגוש את אחיעז.

היה זה יועצו של יאסר עראפת, אמאד שקור, המשמש גם כראש-המחלקה הי- ראלית בלישכה של עראפת, שהציע להפ- גיש אותנו עם השבוי.

אחד מאנשי אש"ף סיפר, שאחיעז אמר לחוקריו שהוא קרוב-מישפחתו של אורי אבנרי. אמאד שקור מיהר לתקן את ה- איש ואמר שהטייס מסר שהוא קרוב- מישפחתו של לובה אליאב. ואומנם, אהרון אחיעז נשוי ליעל, שהיא בת- אחותו של לובה אליאב.

הוא

כאן!

מהדך הפגישה עם עראפת הזכיר הוא עצמו את אחיעז, ואז חזרתי, ו- ביקשתי להיפגש עם הטייס. עראפת אמר: "גו פרובלם."